

Охотнікова О. М.

*Київський національний економічний університет
кандидат юридичних наук, доцент кафедри
конституційного та адміністративного права*

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ – НА ШЛЯХУ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ

Сьогодні в усьому світі відбувається інформаційно-технологічна революція. Серед основних тенденцій розвитку суспільства на сучасному етапі слід відзначити процес глобалізації щодо інформатизації практично всіх сфер діяльності. При цьому особливо важливим є запровадження інформаційного забезпечення в державному управлінні, і, зокрема, розробка та впровадження наукового підходу до нього. Постає необхідність системного вивчення та вирішення проблем, за допомогою впровадження сучасних методологій, розробки механізму взаємодії держави та науковців, формування умов для забезпечення функціонування наукових установ при виконанні державних програм та апробації і впровадженні інформаційних розробок.

Відповідно до Закону України «Про Концепцію Національної програми інформатизації»[1] інформатизація стратегічних напрямів розвитку державності досягається шляхом створення і розвитку інформаційно-аналітичних, обчислювальних та автоматизованих систем, центрів і мереж, які забезпечують роботу органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Особливість завдання цього напрямку полягає в його складності та пов'язана з необхідністю оброблення великого обсягу різноманітної інформації, що надходить із значної кількості джерел, а також із високими вимогами до швидкості і форми її надання, достовірності, актуальності та безпеки.

Деякі вчені пропонують розробити типову структуру інформаційно-аналітичних центрів органів державної влади і місцевого самоврядування, формування яких дасть їм можливість повно і оперативно аналізувати та оцінювати ситуацію в усіх сферах і галузях діяльності суспільства. З цією метою необхідно здійснити інтеграцію існуючих інформаційних систем органів державної влади і органів місцевого самоврядування та інформаційних ресурсів, тобто створити єдину інформаційно-телекомунікаційну систему збору, обробки та передачі даних, необхідних для прийняття стратегічно важливих управлінських рішень особливо у сфері економіки, внутрішньої та зовнішньої політики. Щодо управління правоохоронною діяльністю, то якісно нова організація спеціальних режимів зберігання та обробки інформації, зв'язок з міжнародними правоохоронними структурами забезпечать реалізацію активної, наступальної страте-

гії в боротьбі з правопорушеннями, корупцією, організованою злочинністю, застосування нових інформаційних технологій у розкритті злочинів.

Не зважаючи на те, що темпи розвитку інформаційних технологій в Україні через низку соціально-економічних проблем ще відстають від потреб сьогодення, підсумки минулого року свідчать про справжній прорив нашої держави в світовий інформаційний простір, а саме, державна підтримка дозволяє створити інтегровану інформаційно-технічну систему органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Отже, розвиток взаємовідносин у галузі державного управління необхідно, на наш погляд, розглядати в єдиному цілому: «державна – наука – інформатизація – державне управління».

Такий підхід є не просто необхідним, а конче потрібним для підвищення ефективності державного управління, а саме, предметного аналізу широкого спектру інформатизаційних процесів під час прийняття та реалізації управлінських рішень.

Якщо проаналізувати процес інформатизації державного управління в країнах ЄС, то можна зазначити, що в багатьох з них цей процес впроваджується в діяльність державного сектора зростаючими темпами.

Прикладом інтенсивного використання інформатизаційних технологій в сфері державної діяльності є Франція. За рівнем впровадження інформатизаційно-аналітичного забезпечення в державних установах поряд із Францією провідні позиції займає Німеччина. У Великобританії політика уряду спрямована на те, щоб не тільки органи центральної влади, а й і місцеві органи самоврядування і державного сектору в широкому сенсі, включаючи позавідомчі структури, громадські організації, і навіть Національна служба охорони здоров'я, рухались у напрямку інтенсивного впровадження інформаційних технологій.

На шляху широкого розповсюдження в Україні інформаційного забезпечення управління стоять суттєві завдання, виконання яких можливе тільки за допомогою держави. Тому ми вважаємо, що для вирішення проблем інформатизації державного управління в Україні необхідно здійснити декілька комплексних заходів, таких як: втілення загальнодержавної політики у сфері інформатизації управління, яка повинна бути спрямована на створення системи інформаційних ресурсів органів державної влади, що відповідала б державним інтересам і була б здатною забезпечити управлінські процеси. При цьому потрібно врахувати, що державна політика інформатизації, встановлена законами України «Про Національну програму інформатизації»[2], «Про Концепцію Національної програми інформатизації»[1], і формується в державі як складова частина її соціально-економічної політики в цілому, спрямовується на раціональне використання промислового та науково-технічного потенціалу, матеріально-технічних і фінансових ресурсів для створення сучасної інформаційної інфраструктури в інтересах вирішення комплексу поточних та перспективних завдань розвитку України.

При цьому заслуговує уваги робота відомих в Україні вчених «Розробка та впровадження національної системи управління проектами соціально-економічного розвитку України в сферах державного управління, освіти і виробництва», висунутої на здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки, в якій використаний кращий світовий досвід та запропоновані нові системи управління.

Отже, одним із головних напрямів державного управління, ми вважаємо, є розгляд його як процесу переробки інформації, при цьому, використовуючи проекти для створення новітніх систем управління за допомогою принципу декомпозиції і з залученням методологічного та організаційного підходів.

Таким чином, саме науковий підхід щодо інформатизації є дійсно підвалиною швидкого та успішного розвитку державного управління в Україні.

Література:

1. Закон України «Про Концепцію Національної програми інформатизації» // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 27-28. – Ст. 182.
2. Закон України «Про Національну програму інформатизації» // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 27-28. – Ст. 181.

Охотнікова О. М., Насупна О. В.

СУЧАСНИЙ НАУКОВИЙ ПІДХІД ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ПОСАДОВА ОСОБА» В АДМІНІСТРАТИВНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ

Об'єктивні процеси, які відбуваються в житті нашої держави та суспільства вимагають перегляду багатьох положень сучасної юридичної науки. Формування нового розуміння правових інститутів на певному етапі розвитку прямо пов'язане з політичними, соціально-економічними та іншими процесами в країні. В зв'язку з цим деякі інститути, правові явища та категорії потребують нового визначення та наукового обґрунтування. Однією з таких категорій в адміністративному праві, яка потребує додаткового наукового дослідження та відповідного переосмислення є поняття посадової особи.

На даний час ні в законодавстві про адміністративні правопорушення, ні в адміністративно-правовій науці не вирішена проблема розуміння категорії «посадова особа». Незважаючи на те, що в значній частині юридичних складів адміністративних проступків спеціальним суб'єктом відповідальності законодавець визначив посадових осіб, КУпАП не містить їх визначення. Значний науковий та практичний інтерес щодо визначення поняття посадової особи дає підстави стверджувати про існування різних підходів у дослідженні даного питання.

В сучасній правовій науці виділяють два протилежні підходи до розуміння поняття «посадова особа» – широкий та вузький [1, с.13]. Найбільший інтерес